

Κωνσταντίνος Καραϊσκάκης
Εθνικό Λαογραφικό Μουσείο

Εθνικό Λαογραφικό Μουσείο

)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τοχ. Δ/νση: Μπουμπουλίνας 20-22
Τοχ. Κώδικας: 106 82 Αθήνα
Τηλ.: 210-8201294, 8201299
Fax : 210-8201291
Email: grkas@culture.gr
Πληροφορίες: Μαργαρίτα Κωνσταντίνου

Αθήνα, 26 Απριλίου 2010

Αρ. Πρωτ. ΥΠΠΟΤ/ΚΑΣ/Φ6/270/

39071

Προς:

Δικηγορικό Γραφείο Γεωργίας Θάνου
Σαριπόλου 4-Μουσείο
Τ.Κ. 106 82 Αθήνα

ΘΕΜΑ: Χορήγηση πρακτικών

ΣΧΕΤ.: α) Η από 17-2-2010 εισαγγελική παραγγελία

Σε συνέχεια του ως άνω σχετικού, σας χορηγείται ακριβές αντίγραφο των αιτούμενων Πρακτικών της Συνεδρίασης 2/13.1.2010 με θέμα: «Έγκριση ή μη συγκρότησης επιτροπής μελών του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου για την διενέργεια αυτοψίας σχετικά με τον καθορισμό ή μη ζώνης Α' προστασίας στο οικοδομικό τετράγωνο που περιβάλλεται από τις οδούς Αρδηττού, Θωμοπούλου, Κεφάλου και Κούτουλα (Ο.Τ. 15/53), στην περιοχή Αρδηττού - Μετς. Δήμου Αθηναίων».

Συνημμένα: 15 φύλλα

Η Προϊσταμένη
του Τμήματος της Γραμματείας του ΚΑΣ
Έλενα Κουντουρή
Αρχαιολόγος με βαθμό Α'

Ακριβές αντίγραφο
Ο Προϊσταμένος της Γραμματείας

Σ. Σ.
Ε. Κ.

ΕΥΔΟΚΙΑ ΜΑΝΙΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Συνεδρίαση: 2/13.01.10

ΘΕΜΑ 13^ο: «Έγκριση ή μη συγκρότησης επιτροπής μελών του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου για την διενέργεια αυτοφίας σχετικά με τον καθορισμό ή μη Ζώνης Α' προστασίας στο οικοδομικό τετράγωνο που περιβάλλεται από τις οδούς Αρδηττού, Θωμοπούλου, Κεφάλου και Κούτουλα (Ο.Τ.15/53), στην περιοχή Αρδηττού – Μετς, Δήμου Αθηναίων».

Εισηγήτρια: Νικολέττα Διβάρη – Βαλάκου, Αναπληρωτρια Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων (Δ.Π.Κ.Α.).

Η Πρόεδρος πληροφορεί τα μέλη του Κ.Α.Σ. ότι υπάρχουν δύο ομάδες ενδιαφερομένων, οι οποίες έχουν ζητήσει παράσταση. Η πρώτη αποτελείται από τους ιδιοκτήτες, οι οποίοι επιθυμούν την απεμπλοκή του θέματος και την αξιοποίηση της ιδιοκτησίας τους. Η δεύτερη συμπεριλαμβάνει κυρίως περίοικους, οι οποίοι θα ηθελαν ο εξεταζόμενος χώρος να παραμείνει ελεύθερος και αδόμητος. Οι ιδιοκτήτες ζήτησαν από τη Γραμματεία και η τελευταία, στη συνέχεια, από την ίδια, την άδεια να παραδοθούν στα μέλη του Κ.Α.Σ. κάποια φυλλάδια, τα οποία μόλις είχε μοιράσει η Γραμματεία, προκειμένου να ενημερωθεί το Κ.Α.Σ. και από τη δική τους την πλευρά, ανεξαρτήτως του ότι θα παραστούν για να καταθέσουν τις αποψεις τους.

Η εισηγήτρια, κ. Ν. Διβάρη-Βαλάκου, επισημαίνει ότι το θέμα έχει εισαχθεί προς συζήτηση στο Κ.Α.Σ. τουλάχιστον δώδεκα φορές, από τις οποίες οι οχτώ αφορούσαν στην έγκριση ή μη της απαλλοτρίωσης του τετραγώνου. Η πρώτη φορά, κατά την οποία το Κ.Α.Σ. ασχολήθηκε με την υποθεση, ανάγεται στα 1964, δηλαδή πριν από 45 χρόνια. Τουλάχιστον εξι φορές έχει κριθεί το τετράγωνο απαλλοτριωτέο, ενώ άλλες φορές η συζήτηση του θέματος είχε αναβληθεί είτε για να γίνει ανασκαφή είτε για να παραστουν οι ενδιαφερόμενοι. Το οικοδομικό τετράγωνο, το οποίο έχει μια έκταση περίπου 1.300 τετραγωνικών μέτρων, βρίσκεται πλησίον της λεωφόρου Αρδηττού. Στη συνέχεια, παρουσιάζεται η θέση του τετραγώνου στο λόφο Αρδηττού, και η ευρύτερη περιοχή του, η οποία χαρακτηρίζεται από την παρουσία της Αγίας Φωτεινής, του ανάγλυφου του Πλανός, του αρχαιολογικού χώρου των παριλιστικών ιερών, του Ολυμπιέλου, αθλητικών εγκαταστάσεων και λίγο πιο κάτω της θέσης του Γυμνασίου του Κυνοσάργους.

Κατά την αρχαιότητα, ο χώρος φιλοξενούσε πάρα πολλά και σπουδαία ιερά, τα οποία ήταν συνδεδεμένα με πολύ σημαντικές θρησκευτικές τελετές και ιστορικά γεγονότα, καθώς και με διάφορα μυθολογικά θέματα. Στην περιοχή της Άγρας υπάρχουν μαρτυρίες για την ύπαρξη δύο σημαντικών ναών. Ο ένας ήταν ο ναός της Δήμητρας και Κόρης, ο οποίος ήταν συνδεδεμένος με τα Μικρά Μυστήρια. Κατά την άποψη ορισμένων ερευνητών, τα εν λόγω μυστήρια ήταν τα πρώτα που τελέστηκαν και, στη συνέχεια, σταν το ιερό της Ελευσίνας περιήλθε στους Αθηναίους και ξεκίνησαν τα μεγάλα Ελευσίνια, ενσωματώθηκαν σε αυτά. Το δεύτερο ιερό ήταν αφιερωμένο στην Άρτεμη Αγρυπτέρα, το οποίο έχει συνδεθεί κυρίως με τη μάχη του Μαραθώνος, διότι σε εκείνον τον χώρο πραγματοποιούνταν θυσίες σε ανάμνηση εκείνης της μεγαλης νίκης των Αθηναίων.

Κατόπιν, παρουσιάζεται η υφιστάμενη κατασταση του τετραγώνου, το οποίο έχει αποτυπωθεί σε ένα κτηματολογικό διάγραμμα εκπονημένο από το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων το 1994. Αποτυπώνονται στο χώρο έξι ιδιοκτησίες, των οποίων οι ιδιοκτήτες έχουν αλλάξει από τότε. Η διαπλάτυνση της παλιάς οδού Αρδηττού, προκειμένου να μετατραπεί στη σημερινή λεωφόρο, πραγματοποιήθηκε το 1964. Τότε παρενέβη η Αρχαιολογική Υπηρεσία και ο Τραυλός διενήργησε ανασκαφική έρευνα. Στη διάρκεια της αποκαλύφθηκαν οι δύο κατώτερες σειρές του αναλήμματος του ανδήρου του ναού, το οποίο ήταν ψηλό, κατά το πρότυπο του ναού της Αθηνάς Νίκης.

Παρουσιάζεται και η οδός Κούτουλα, η οποία δεν είναι μεγάλη και συνεχίζεται με σκαλάκια. Είχε διανοιχθεί λίγο τραυματικά τη δεκαετία του '70 επί Χούντας, όταν χτίστηκε παράνομα μια μεγάλη πολυκατοικία, κόβοντας ένα τμήμα του βράχου, που είχε λαξευθεί για να δεχθεί το ναο. Στην περιοχή του Μετς, λόγω της ύπαρξης των λόφων του Αρδηττού και γενικά της λοφώδους διαμόρφωσής της, τα ύψη ελεγχονται με βάση σχετικό Προεδρικό Διάταγμα του 1975, με σκοπό να καθορίζεται η σταδιακή αύξηση των υψών γύρω από τους αρχαιολογικούς χώρους της Αθηνας, οι περισσότεροι από τους οποίους βρίσκονται σε εξάρματα και σε λόφους.

Στη συνέχεια, η εισηγήτρια αναφέρεται σε μια εμπεριστατωμένη και ενδελεχή μελέτη όλων των στοιχείων που αφορούν στο μνημείο. Η οποία έχει εκπονηθεί από τον κ. Γουλιέλμο Αριστείδη, υπό την επιποπτεία του κ. Μ. Κορρέ. Δυστυχώς δεν σώζεται το εν λόγω σημαντικό μνημείο, διότι το 1778 κατεδαφίστηκε από τον Χασεκή για να χρησιμοποιήσει το υλικό του για την κατασκευή του τείχους της Αθηνας. Ακολουθεί η παρουσίαση του βραχώδους αναλήμματος, η κατώτατη σειρά των δόμων του χτιστού αναλήμματος και τελείως υποθετικά η θέση του ναού, με βάση σχετικό γράφημα. Σώζονται, επιπλέον, τα λαξεύματα στο βράχο, προκειμένου να σταθεί ο ναος.

Η Πρόεδρος ρωτά αν η πολυκατοικία, για την οποία έγινε αναφορά προηγουμένων, χτίστηκε χωρίς την έγκριση του Υπουργείου Πολιτισμού. Η κ. Ν. Διβάρη-Βαλάκου απάντα ότι είναι αυθαίρετη και δεν υπάρχουν στοιχεία τουλάχιστον στην αρμόδια Εφορεία Αρχαιοτήτων από το 1972. Υπήρχε ιδιοκτησία της Δέσποινας Παπαδοπούλου. Ο δρόμος διανοιχτήκε, προκειμένου να εγκριθεί η ανέγερση της γυναικικής πολυκατοικίας. Τότε πρέπει να καταστράφηκαν και σημείο του πρανούς και κάποια άλλα στοιχεία, τα οποία έχουν πλέον χαθεί, και πιθανώς εκεί να υπήρχαν στοιχεία της κρηπίδας ή άλλα λαξεύματα. Στη συνέχεια η εισηγήτρια αναφέρεται στα παλιά κτίσματα, τα οποία τώρα κατεδαφίζονται βάσει υπουργικής απόφασης.

Η Πρόεδρος διακόπτει την εισηγήτρια και παρακαλεί τα μέλη του Κ.Α.Σ. να τηρήσουν σχολαστικά τη διαδικασία. Ζητά από τα μέλη να ακούσουν την εισήγηση, να δεχτούν, αρχικά, τους ιδιοκτήτες με τους πληρεξούσιους δικηγόρους και, στη συνέχεια, την άλλη πλευρά, προκειμένου να ακούσουν τις απόψεις τους. Στο τέλος θα ακολουθήσει η συζήτηση. Οι παραστάσεις θα εισέλθουν χωριστά.

Η κ. Ν. Διβάρη-Βαλάκου παρουσιάζει τα παλαιά κτίσματα, τα οποία κατεδαφίζονται. Τα εν λόγω κτήρια χτίστηκαν στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Υποστηρίζεται ότι υπήρχε κι ένα πολύ παλαιότερο κτίσμα κάτω από το γυναικό, αν και δεν αποδείχτηκε κάτι τέτοιο κατά τη διάρκεια της κατεδάφισης. Αναφέρεται σε αναλημματικό τοίχο, ο οποίος κατασκευάστηκε, όταν διανοιχτήκε η λεωφόρος Αρδηττού για να γίνει το πεζοδρόμιο.

 Στη συνέχεια παρουσιάζεται το τοπογραφικό του I. Τραυλού, στο οποίο απεικονίζονται όλα τα μνημεία που υπήρχαν κατά την αρχαιότητα στην εν λόγω περιοχή, όπως το στάδιο, η Ρωμαϊκή γέφυρα, τα παριλισαία iερά, το Ολυμπιείο κλπ. Ακολουθεί η αποτύπωση του μνημείου από τους Αγγλους αρχιπέκτονες, Stuart και Revett, κατά την επίσκεψη τους στην Αθήνα, το 1751-53. Πρόκειται για έναν τετράστυλο, αμφιπρόστυλο, μικρό, ιωνικό νυό, με δύο κίονες εν παραστάσει στον πρόναο. Ενδεχομένως μετατράπηκε σε Βασιλική τον 5^ο αιώνα μ.Χ., όπως υποστηρίζει και ο I. Τραυλός, και, κατά την Τουρκοκρατία, σε χριστιανικό ναό αφιερωμένο στην Παναγιά στην Πέτρα. Η εισηγήτρια υπογραμμίζει ότι η ζωγραφική απεικόνιση των Stuart και Revett, η οποία είναι ακριβέστατη, δημοσιεύτηκε στο σχετικό έργο τους το 1762.

Κατόπιν, παρουσιάζεται το άνδηρο, η κρηπίδα και ο οπισθόδομος. Οι τοίχοι του ναού σώζονταν κανονικά, όταν μετατράπηκε σε βυζαντινή εκκλησία. Σημειώνει, επίσης, ότι η γέφυρα του Ιλισσού βρισκόταν τότε μπροστά στο στάδιο. Επαναλαμβάνει ότι το μνημείο γκρεμίστηκε από τον Χατζή Άλη Χασεκή, τον Τούρκο διοικητή, τότε βοεβόδα της Αθηνας, προκειμένου το ιλικό του να χρησιμοποιηθεί στην κατασκευή του τείχους της.

Ο κ. Μ. Κορρές, Καθηγητής Αρχιτεκτονικής στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, αναφέρει ότι πάνω στη ζωγραφική αποτύπωση των Stuart και Revett, υπάρχει και μια ειρωνεία της τύχης. Συνήθως στις γκραβούρες εικονίζονται διάφορα πρόσωπα για να δίδεται τόνος ζωής. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο εικονίζόμενος είναι ο ίδιος ο Χασεκή. Ο Stuart δεν ήξερε καν ότι προφήτευε τη σχέση των δύο, όπι, δηλαδή, αυτός ο άνθρωπος θα ξήλωνε αργότερα το ναό. Η εισηγήτρια συμπληρώνει ότι το μνημείο γκρεμίστηκε το 1778, λίγα χρόνια μετά την αποτύπωση των Stuart και Revett.

Ο κ. Μ. Κορρές αναφέρει ότι σε μια εικόνα, στο προοπτικό φαίνεται πάνω από το επιστύλιο, σε όλο το μήκος του ναού, μια ζωνη ελαφριώς εν εσοχῇ. Είναι η ειδική περίπτωση της ζωφόρου του συγκεκριμένου κλασικού ναού, η οποία αποτελείτο από πλάκες και όχι από ογκώδεις λίθους. Πρόκειται για πλάκες προσκολλημένες, οι οποίες είχαν αφαιρεθεί παλιότερα από τους στρατιώτες του Μαροζίνι και έτσι εκτίθενται σε δύο μουσεία.

Η κ. Ν. Διβάρη-Βαλάκου αναφέρει ότι πρόκειται για το Kunsthistorisches Museum στη Βιέννη και στο Staatliche Museum στο Βερολίνο. Τα θραύσματα που αποτελούσαν τις πλάκες, κατέληξαν στα προαναφερόμενα μουσεία μέσω ιδιωτών συλλογέων. Αρχιτέκτονας του μνημείου θεωρείται ο Καλλικράτης. Παρουσιάζει, μάλιστα, πολλές ομοιότητες με το ναό της Αθηνας Νίκης. Για το ναό της Άρτεμης Αγροτέρας έχουν γραφεί πάρα πολλές μελέτες.

Στη συνέχεια, παρουσιάζει τα αναλυτικά σχέδια των στοιχείων των κιονοκράνων και των βάσεων. Δύο βάσεις του ναού βρίσκονται στον αρχαιολογικό χώρο της Ρωμαϊκής Αγοράς κοντά στους Αέριηδες.

Ο κ. Μ. Κορρές διευκρινίζει ότι για πρώτη φορά θραύσματα από τα γείσα και τη σίμη αναγνωρίστηκαν από τον Dinsmoor και αποδόθηκαν στο ναό. Κατόπιν, βάσει αυτών, προστέθηκαν κι άλλα της ίδιας σειράς. Όλα τα παραπάνω φυλάσσονται στις αποθήκες του Μουσείου Ακροπόλεως.

Η κ. Ν. Διβάρη-Βαλάκου αναφέρεται και στις σωζόμενες βάσεις καθώς και στα σωζόμενα τεμάχια της σίμης. Τα τμήματα της ζωφόρου παριστούν μυθολογικές σκηνές και αποτελούν αντικείμενο μιας πολύ πλούσιας βιβλιογραφίας χωρίς, όμως, να υπάρχει συμφωνία ως προς την χρονολογική ένταξη του μνημείου. Με βάση την τεχνοτροπία του αναγυρφού της ζωφόρου, είναι δυνατόν, κατά την άποψή της, να χρονολογηθεί ο νυός με μεγαλύτερη

ακριβεία! γύρω στα 430 με 420 π.Χ. Πρόκειται, δηλαδή, για ένα σημαντικότατο μνημείο εκείνης της εποχής που παραληλίζεται με την ιστορία του Μνημείου της Ακρόπολεως. Παρουσιάζει κάποιες σκηνές σε θραυσματα, όπως μια ικέτης, η οποία αγκαλιάζει μια στήλη καθώς και μια ορπαγή γυναικών από ανδρες.

Η εισηγήτρια παρουσιάζει, στη συνέχεια, τη θέση από το οικοδομικό τετράγωνο προς τις εγκαταστάσεις του Εθνικού Γυμναστικού Συλλόγου, το Ολυμπιείο και την Ακρόπολη. Παρουσιάζεται και η υφιστάμενη κατάσταση του σωζόμενου τμήματος του μεγάλου αναλήμματος, επάνω στο οποίο ήταν χτισμένος ο ναός και τον οποίο προσπαθούν πάντα να καθαρίζουν.

Η πρώτη συστηματική ανασκαφή διενεργήθηκε το 1897 από την Αρχαιολογική Εταιρεία, με επί κεφαλής τον αρχαιολόγο Α. Σκιά. Τονίζεται ιδιαίτερα το γεγονός ότι από την εποχή των περιηγητών είναι γνωστή η θέση του εξεταζόμενου ναού. Γι' αυτό το λόγο η ταύτισή του είναι σίγουρη και έχουν γίνει προσπάθειες για να βρεθούν δύο το δυνατόν περισσότερα στοιχεία από αυτό.

Με βάση τα αποτελέσματα της εν λόγω ανασκαφής, εντοπίστηκε το τμήμα του μνημείου, που χαρακτηρίστηκε ως δάπεδο του αρχαίου ναού. Πρόκειται για τον λαξευμένο βράχο, κάποιους λίθους και μερικές λιθοπλίνθους της θεμελίωσης. Βρέθηκε, επίσης, η κόγχη του χριστιανικού ναού, αφιερωμένου στην Παναγιά της Πέτρας. Στη συνέχεια, ανέσκαψε σε περιοχή που εκτείνονταν οικίες. Κατά τη διάρκεια της ανασκαφής στο χώρο μεταξύ της θέσης του ιερού και της οικίας που υπήρχε εκεί και που βρισκόταν προς την οδό Θωμοπούλου, αποκαλύφθηκαν συστάδες κτιστών υστερορωμαϊκών-παλαιοχριστιανικών τάφων. Θραύσματα της ζωφόρου, τα οποία φυλάσσονται στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, καθώς και κεραμική. Με βάση την αποκαλυφθείσα κεραμική, ο Σκιάς χρονολόγησε και το ναό. Με το θέμα της χρονολογήσεως και με τα ευρήματα του Σκιά είχουν απασχοληθεί επανειλημμένως πολλοί ερευνητές, όπως και ο I. Τραυλός. Άν και μετά την ανασκαφή ο χώρος αναγνωρίστηκε όπως αρχαιολογικός, δεν λήφθηκαν μέτρα προστασίας, προκειμένου να απαλλοτριωθούν πιθανές ιδιοκτησίες, και να μην οικοδομηθεί ο χώρος. Τα παραπάνω ήταν, κατά την άποψή της, η αρχή του προβλήματος.

Στα τέλη του 19^{ου} και στις αρχές του 20^{ου} αιώνα διενεργήθησαν πολλές ανασκαφές, όπως στον Κεραμεικό και στην Ολυμπία, είτε διότι τότε πραγματοποιούνταν εκτεταμένες απαλλοτριώσεις είτε διότι υπήρχαν δημόσιες γαλες. Αυτό δεν συνέβη στο εξεταζόμενο οικοδομικό τετράγωνο και, μετά το 1900, τμήμα της ανασκαφής οικοδομείται. Όταν κατασκευαστήκαν οι οικίες, κάποιος χώρος παρέμεινε ελεύθερος, γιατί διαμορφώθηκαν αυλές. Τα συγκεκριμένα κτήρια σήμερα κατεδαφίζονται.

Το 1962, κατά τη διανοιξη της Λεωφόρου Αρδηττού, η Αρχαιολογική Υπηρεσία δίέκοψε τις εργασίες μέχρι να διερευνηθεί ο χώρος. Τότε τα υφιστάμενα κτήρια, τα οποία ο Σκιάς δήλωνε ως οικίες, απαλλοτριώθηκαν και γκρεμίστηκαν. Μετά την κατεδάφισή τους, έγινε ανασκαφή από τον I. Τραυλό και βρέθηκε και το βραχώδες πράνες με τα λαξεύματα και το ανάλημμα, το οποίο αποτελεί το μοναδικό σωζόμενο τμήμα της αρχαϊκής κατασκευής. Η συνολική μελέτη του Τραυλού συμπλήρωσε όλα τα προγενέστερα γνωστά στοιχεία.

Η πρώτη κήρυξη έγινε το 1956 και αφορούσε στο λόφο του Αρδηττού μέχρι της κοίτης του Ιλισσού (Ιερό Αφροδίτης εν Κήποις). Το 1960 ο χώρος

εκατέρωθεν της κοίτης του Ιλισσού από το Παναθηναϊκό Στάδιο μεχρι την Αγία Φωτιώνη κηρύσσεται, επίσης, ως αρχαιολογικός. Επιπλέον, υπάρχουν η σχετική κήρυξη του Λόφου του Αρδηττού, ο οποίος βρίσκεται δίπλα στο οικόπεδο, καθώς και η κήρυξη για όλο το ιστορικό κέντρο της Αθήνας, η οποία επικαιροποιήθηκε το 2004. Με άλλα λόγια, υφίστανται 4 κηρύξεις για την περιοχή.

Από κει και ύστερα ξεκινά η άναρχη ανοικοδόμηση καθώς και η περιπέτεια για την τύχη του οικοδομικού τετραγώνου ως χώρου μνημης του εν λόγω σημαντικού Ιερού, το οποίο σχετίζεται με μια πολὺ σημαντική περίοδο της αθηναϊκής ιστορίας, της μνημειακής τοπογραφίας, της κλασικής αρχιτεκτονικής, αλλά και της ζωής, του δημόσιου και θρησκευτικού βίου της αρχαίας Αθήνας.

Οι έξι ιδιοκτήτες του οικοδομικού τετραγώνου έκαναν αίτηση πολλές φορές για κατεδάφιση των παλαιών κτισμάτων και οικοδόμηση του χώρου από την δεκαετία του '60 και μετά. Το θέμα εξετάστηκε για πρώτη φορά στο Κ.Α.Σ. το 1964 και, στη συνέχεια, ακολουθεί μια περιόδος συχνής και επανειλημμένης αντιμετώπισης του στο εν λόγω Συμβούλιο από το 1964 έως το 2005. Η τελευταία εισαγωγή του προς συζήτηση είναι στην εν λόγω Συνεδρίαση.

Το 1964 το Κ.Α.Σ. γνωμοδότησε θετικά υπέρ της απαλλοτρίωσης. Πιθανώς όμως, αναγνωρίζομένης της αντιφάσεως, καθώς υπήρχαν λίγα κατάλοιπα, η απαλλοτρίωση δεν προχώρησε ποτέ, ίσως διότι δεν βρέθηκαν τα χρήματα, ίσως γιατί οι ενδιαφερόμενοι εμπόδιζαν την πραγματοποίησή της.

Το 1972 επαναλαμβάνεται από το Κ.Α.Σ. η υπέρ της απαλλοτρίωσης γνωμοδότηση, ενδεχομένως διότι η ένοικος της πολυκατοικίας επιθυμούσε να έχει ελεύθερο χώρο ή εν πάσῃ περιπτώσει ηθελε να δείξει την ευαισθητοποίησή της ως προς την απαλλοτρίωση, όταν έμαθε την ύπαρξη του μνημείου. Τότε η διαδικασία της απαλλοτρίωσης προχώρησε και βγήκε απόφαση υπέρ της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης της πρώτης οικίας το 1973.

Η Πρόεδρος επισημαίνει ότι στο έντυπο που προσκομίστηκε από τους ιδιοκτήτες, αναφέρεται ότι «η απαλλοτρίωση, όμως, αυτή κατά τα δημοσιεύματα έγκριτων και εγκυρών εφημερίδων της εποχής εκείνης, όπως η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ της 7^{ης} Σεπτεμβρίου του '74 εγένετο οχι για την ανεύρεση αρχαίων αλλά με μοναδικό σκοπό την εξασφάλιση θέας στο διαμέρισμα της παραπλήσιας με το ακίνητο οικοδομή».

Η κ. Ν. Διβάρη-Βαλάκου επιβεβαιώνει τα παραπάνω και συμπληρώνει ότι εκείνη την εποχή, το 1973, εκδόθηκε και το σχετικό ΦΕΚ από το τότε Υπουργείο Πολιτισμού. Για τις έξι ιδιοκτήσles του οικοδομικού τετραγώνου συντάσσεται κτηματολογικό διάγραμμα. Το επόμενο, ομως, έτος το 1974, το Συμβούλιο γνωμοδοτεί υπέρ της ανάκλησης της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, διότι περνούσε ο χρόνος και δεν κατετίθετο η αποζημίωση, οπότε η κήρυξη της απαλλοτρίωσης καθίσταται ανενεργός.

Το 1987 κηρύσσεται για δεύτερη φορά απαλλοτρίωση επί υπουργίας Μελίνας Μερκούρη. Βάσει των παλαιών αποφάσεων, αλλά και πάλι έμεινε η απαλλοτρίωση στα χαρτιά. Το 1993 επανέρχονται οι ιδιοκτήτες με αίτηση ανοικοδόμησης. Ανοίγει παρένθεση λέγοντας ότι αναφέρει το διοικητικό ιστορικό της υπόθεσης, προκειμένου τα μέλη του Κ.Α.Σ. να είναι ενήμερα και να παρακολουθήσουν με ευκολία τη συζήτηση που θα ακολουθήσει με τις παραστάσεις. Στη συνέχεια, αναφέρει ότι το αίτημα οικοδόμησης του 1993 απορρίπτεται από το Κ.Α.Σ., γνωμοδοτώντας εκ νέου υπέρ της

απαλλοτρίωσης έναντι 194.698.000 δρχ. Και αυτή η απαλλοτρίωση ανακλήθηκε, επειδή δεν κατατέθηκε το ποσό.

Το θέμα της απαλλοτρίωσης παραπέμπεται πάλι στο Κ.Α.Σ. το 1994. Το Συμβούλιο γνωμοδοτεί υπέρ της αναβολής της απαλλοτρίωσης και της διενέργειας ανασκαφής από τη Γ' Ε.Π.Κ.Α. Η ανασκαφή έλαβε χώρα στους ελεύθερους χώρους, που βρίσκονταν ανάμεσα σε πέντε κτίσματα. Η ανασκαφέας Ε. Λυγκούρη αποκάλυψε εκ νέου τους παλαιοχριστιανικούς τάφους. Το 1995 το Κ.Α.Σ. επαναλαμβάνει τη γνωμοδότηση υπέρ της απαλλοτρίωσης. Αρχίζει η συνδεση της υπόθεσης με το Εργο Ενοποίησης των Αρχαιολογικών Χώρων της Αθήνας. Εκδίδεται Κ.Υ.Α., η οποία συνυπογράφεται από τον Υπουργό Πολιτισμού και Οικονομικών. Τα αρμόδια δικαστήρια, το Δεκέμβριο του '98, καθόρισαν την αποζημίωση στο ύψος των 556.280.000 δραχμών (1.630.000 ευρώ περίπου). Το ΤΑΠΑ δεν έδωσε ποτέ βεβαίωση ότι μπορεί να διαθέσει το ποσό και έτσι, λόγω παρελευσης του 18μήνου, ήρθη αυτοδικαίως η απαλλοτρίωση το 2002. Τον ίδιο χρόνο επανέρχεται το θέμα στο Κ.Α.Σ., το οποίο γνωμοδοτεί ξανά υπέρ της απαλλοτρίωσεως του ακινήτου για λόγους προστασίας του χώρου του μνημείου. Τότε εισάγεται και η έννοια της προστασίας και του τοπίου και του χώρου γιατί σε αυτό το κομμάτι σώζεται το βραχώδες πρανές, το οποίο συνδέεται άμεσα με την παριλίσσια όχθη, η οποία είναι κηρυγμένη ως σημαντικό αρχαιολογικό μνημείο, γιατί γύρω από αυτή αναπτύχθηκαν, όπως ανέλυσε παραπάνω, πολλά σπουδαία ιερά και δημόσιοι χώροι της αρχαίας Αθήνας. Τότε, έκαναν ένοταση οι ιδιοκτήτες, με το αιτιολογικό ότι δεν είχαν ειδοποιηθεί, και ζήτησαν να ξαναγίνει το Κ.Α.Σ. με την παρουσία τους. Το 2003 το Κ.Α.Σ. γνωμοδοτεί για άλλη μια φορά υπέρ της απαλλοτρίωσης του οικοδομικού τετραγώνου για λόγους προστασίας, τόσο της μνήμης και των ελάχιστων καταλοίπων του μνημείου, όσο και για το εν λόγω τμήμα της παριλίσσιας περιοχής. Ενδεχομένως, μάλιστα το ανάγλυφο διατηρεί την εικόνα και τη μορφή του είχε και στην αρχαιότητα. Για άλλη μια φορά η απαλλοτρίωση δεν γίνεται πράξη. Δεν εκδόθηκε καν Κ.Υ.Α., διότι ποτέ δεν έδινε τη βεβαίωση το ΤΑΠΑ ότι διαθέτει το απαραίτητο ποσό. Η εισηγήτρια αναφέρει ότι δεν έχει πουθενά καταγεγραμμένο πόσο είχε ανέλθει η αξία όλου του οικοδομικού τετραγώνου τότε.

Το 2004, μετά από παρέμβαση των ιδιοκτητών, το θέμα αναπέμπεται στο Κ.Α.Σ. Τότε περίπου εμφανίστηκε και το αίτημα ή μη της ανοικοδόμησης, το οποίο, ομως, μετατρέπεται στην πτορεία. Το 2005 το θέμα συζητείται δύο φορές. Κατ' αρχήν στις 19/09/2005 εξετάζεται το αίτημα της κατεδάφισης ή μη των ακινήτων. Σημειώνει ότι η Υπηρεσία έχει υποστεί πολύ έντονη πίεση τόσο από την πλευρά των ιδιοκτητών, οι οποίοι διεκδικούν την περιουσία τους, αλλά και από την πλευρά όλων των ενδιαφερομένων. Όπως είναι είτε οι περιοικοί είτε άλλοι οι οποίοι ενδιαφέρονται για τη διατήρηση της ιστορικότητας του χώρου και τη διάσωσή του. Έχουν γίνει μάρτυρες, μάλιστα, πολύ ακραίων συμπεριφορών. Το Σεπτέμβριο του 2005 αποφασίζεται αυτοψία. Διευθύντρια τότε της ΔΙ.Π.Κ.Α. και εισηγήτρια ήταν η κ. Αικ. Κυπαρίσση, ενώ είχε παραστεί και η Γ' Ε.Π.Κ.Α. Η αυτοψία διενεργείται από την Ολομέλεια του Κ.Α.Σ. Ακολουθεί στις 19/10/2005 η σχετική Συνεδρίαση του Κ.Α.Σ., το οποίο γνωμοδοτεί υπέρ της κατεδάφισης των ακινήτων. Τα τελευταία είχαν εν τω μεταξύ εγκαταλειφθεί και ήταν εντελώς ερειπωμένα. Μετά τον σεισμό του '99, είχαν κριθεί αμετακλήτως κατεδαφιστέα λόγω επικινδυνότητας από την Επιτροπή Ετοιμόρροπων του Δήμου.

Εγίνε μια μεγάλη προσπάθεια, όταν τα κτισμάτα κρίθηκαν κατεδαφιστέα, από ενδιαφερόμενους, προκειμένου να μην γίνει οποιαδήποτε εργασία στο οικοδομικό τετράγωνο από φόρο ενδεχόμενης οικοδόμησης, να κηρυχθούν διατήρητέα από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Το 2001, το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων γνωμοδότησε ότι τα κτήρια μπορούν να κατεδαφιστούν, διότι δεν υπήρχαν στοιχεία για να κηρυχθούν διατηρητέα. Με τα παραπάνω υπόψιν το Κ.Α.Σ. γνωμοδότησε κατά πλειοψηφία «υπέρ της πραγματοποίησης ανασκαφικής έρευνας αφού καθαιρεθούν τα υπαρχοντα κτίσματα στο Οικοδομικό Τετράγωνο που περιβάλλεται από τις οδούς Αρδηπού – Κούτουλα – Θωμοπούλου και Κεφάλα στο Μετς Αθηνών με τους εξής όρους: 1. Να δοθεί η γραπτή συναίνεση των φερομένων ιδιοκτητών των σε λόγω ακίνητων εντός του προαναφερθέντος Οικοδομικού Τετραγώνου για να γίνει η καθαίρεση των κτηρίων και η ανασκαφική έρευνα. 2. Οι παραπάνω εργασίες να καλυφθούν με δαπάνη του Υπουργείου Πολιτισμού. 3. Η καθαίρεση των κτίσματων και η ακολουθείσα ανασκαφική έρευνα να διεξαχθούν από την αρμόδια Γ' ΕΠΚΑ παρουσία πολιτικού μηχανικού της Διεύθυνσης Αναστήλωσης Αρχαίων Μνημείων. 4. Να περισυλλεγεί τυχόν αρχαίο οικοδομικά υλικά εντοιχισμένο στα υπό καθαίρεση ακίνητα. 5. Αφού διεξαχθεί ανασκαφική έρευνα το θέμα να επανέλθει στο ΚΑΣ». Με βάση την παραπάνω γνωμοδότηση εκδόθηκε και η σχετική Υ.Α. με ημερομηνία 31/10/2005, η οποία κοινοποιήθηκε στην Γ' Ε.Π.Κ.Α. προς ενέργεια.

Σε ερώτηση της Προεδρου, αν η υπουργική απόφαση εξεδόθη βάσει ομοφώνου γνωμοδοτήσεως του ΚΑΣ, η κ. Βαλάκου διευκρίνιζε ότι μειοψήφησε ο Δημήτρης Κωνστάντιος, με το σκεπτικό ότι όλη εκείνη η διαδικασία δεν ήταν απαραίτητη, διότι έπρεπε το ακίνητο να κηρυχθεί κατευθείαν απαλλοτριωτέο. Σημειώνει ότι όλο αυτό το διάστημα υπάρχουν φωνές, οι οποίες είναι υπέρ της απαλλοτρίωσης και δεν συμφωνούν με τη διαδικασία της κατεδάφισης. Η Γ' Ε.Π.Κ.Α. προσπάθησε να υλοποιήσει την παραπάνω Υ.Α., διότι θεωρούσε ότι, όταν θα γίνει η κατεδάφιση και προχωρήσουν σε ανασκαφή ακόμα και σε πεντε εκατοστά επίχωση, ενδεχομένως σε κάποια σημεία που οι παλιές οικοδομές δεν έχουν πάει βαθιά, θα βρουν και κάποια αρχαιολογικά στοιχεία, όπως μερικά ακόμα κινητά ευρήματα, θραύσματα και λοιπά του μνημείου ή του διακόσμου του και ενδεχομένως και τον περίβολο, γιατί κάπου εκεί πίσω μπορεί να υπάρχει ο περίβολος. Η Προεδρος αναφέρει ότι είναι πιθανό να ανακαλυφθούν και λαξευματα διαμορφώσεων στο βράχο, σκεπτικό με το οποίο η εισηγήτρια συμφωνεί.

Μέχρι και τη δεδομένη στιγμή με πάρα πολλές δυσκολίες, τις οποίες γνωρίζει και η κυρία Δρακωτού, όταν υπηρετούσε μαζί με την κ. Ν. Διβάρη-Βαλάκου στην Γ' Ε.Π.Κ.Α., έγινε η χρηματοδότηση. Συνεχώς κατέφευγαν στην Κεντρική Υπηρεσία, προκειμένου να εγκρίνει ενα συγκεκριμένο ποσό γιατί οι δαπάνες της κατεδάφισης κυμαίνονταν από 50, 60, 70 έως 80.000 ευρώ, λόγω του ότι η διαδικασία θα έπρεπε να γίνει μόνο με τα χέρια. Δεν επιτρεπόταν να χρησιμοποιηθεί μεγάλο μηχάνημα λόγω των υφιστάμενων αρχαιολογικών καταλοίπων και της ευαισθησίας του χώρου. Επιβαλλόταν να χρησιμοποιηθεί ελαφρύ μηχάνημα και εργατικά χέρια με πολύ προσεκτική περισυλλογή όλου του υλικού της κατεδάφισης. Τελικά πραγματοποιήθηκε μια πρώτη φάση της κατεδάφισης το Δεκέμβριο του 2006. Αρχικά κατεδαφίστηκαν τρία ακίνητα, από την πλευρά της Κούτουλα και απομακρύνθηκε, αφού ερευνήθηκε παλιό οικοδομικό υλικό. Από το 2006 και μετά περισυνέλεξαν

ελάχιστα, μαρμάρινα θραύσματα, δέκα ή δεκατεσσερα, τα οποία θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν και αρχαία. Γι' αυτό το λόγο θα ήθελαν και την αποψή του κ. Μ. Κορρέ. Δεν έχουν αναγνωρίσει αρχιτεκτονικά τμήματα, τα οποία συνδέονται με το ναό. Υπάρχει πιθανότητα τα θραύσματα αυτά να προέρχονται από τα νεότερα κτίσματα.

Από τότε ο χώρος είχε εγκαταληφθεί. Υπήρχε μια μεγάλη ένταση και πίεση, αν και εύλογη, και από τους ιδιοκτήτες σχετικά με το πότε θα τελειώσουν οι εργασίες και πότε θα υλοποιηθεί το έργο, το οποίο είχε εγκριθεί με την σχετική Υ.Α. του 2005, αλλά και από την αντίθετη πλευρά, η οποία φοβόταν ότι η οποιαδήποτε παρέμβαση και παρουσία της Υπηρεσίας, προκειμένου να κατεδαφιστούν τα ακίνητα, ήταν παράνομη. Σημειώνει ότι όλες οι διαδικασίες έχουν γίνει με πάσα διαφάνεια. Τον διαγωνισμό που πραγματοποίησε η Γ' ΕΠΚΑ για την ανάθεση του 2006, τον έδειξαν σε κάθε ενδιαφερόμενο, όποτε τους ζητήθηκε, διότι είχαν έρθει δικηγόροι για να δουν πώς θα γίνει και αν θα τηρηθεί όλη η νόμιμη διαδικασία για την ανάθεση και την εκτέλεση του έργου από την Υπηρεσία. Η δεύτερη χρηματοδότηση δόθηκε το 2009, πολύ αργά το φθινόπωρο. Η άδεια κατεδάφισης βγήκε το 2009, και όχι το 2006, με αποτέλεσμα να δημιουργείται μια επιπλεον εμπλοκή, διότι είχαν να αντιμετωπίσουν την παρεξήγηση που δημιουργούνταν από πολλούς ανθρώπους που δεν το καταλάβαιναν. Η άδεια κατεδάφισης έπρεπε να εκδοθεί, προκειμένου να τηρήσουν όλη τη νόμιμη διαδικασία στο όνομα των ιδιοκτητών. Το Υπουργείο Πολιτισμού χρηματοδοτεί το έργο της κατεδάφισης και μπαίνει μέσα σε ιδιωτικό χώρο. Αυτό ήταν αντιφατικό εξ ου και η δημιουργία πάμπολλων προβλημάτων.

Πολλοί προσπάθησαν να το προσβάλουν με το αιτιολογικό ότι πρέπει να βγει η άδεια από τους ιδιοκτήτες, ενώ τίθετο και ο προβληματισμός με ποιο τρόπο θα το έκαναν, αφού δεν είχαν άδεια ανέγερσης. Είναι, ομως, γνωστό ότι και στην Πολεοδομία η άδεια κατεδάφισης και η άδεια ανοικοδόμησης διαφοροποιούνται. Μπορεί κάποιος να κατεδαφίσει κάτι και να το χτίσει μετά από πενήντα χρόνια ή και ποτέ.

Η εισηγήτρια διευκρίνιζε στα μέλη ότι υπήρχε μεγάλη επικινδυνότητα ειδικά σε ένα μεγάλο ακίνητο, το οποίο γκρεμίζεται τη δεδομένη σπιγμή επί των οδών Θωμοπούλου και Αρδηττού, από το οποίο έπεφταν μεγάλα κομμάτια. Σημειώθηκε, μάλιστα, και ένα συμβαν με έναν ιδιωτή, ο οποίος υπέβαλε μήνυση και πήγε την Υπηρεσία στον εισαγγελέα.

Τελικά, η άδεια κατεδάφισης εκδόθηκε πριν από ένα μήνα, αφού πέρασε από την Επιτροπή Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου (ΕΠΑΕ), κόλλησε, βγήκε, ξαναμπήκε δυο - τρεις φορές, πήγε στο ΥΠΕΧΩΔΕ, όπου έμεινε ένα χρόνο, και επέστρεψε στην Πολεοδομία μετά από τη γνώμη του ΥΠΕΧΩΔΕ. Μετά από αυτό ξεκίνησε το Δεκέμβριο και η δευτερη φάση της κατεδάφισης με την χρηματοδότηση που είχε εγκριθεί και με τον μειοδότη που είχε αναδειχθεί από τον διαγωνισμό. Λόγω της έναρξης της κατεδάφισης δημιουργήθηκε πανικός, με αποτέλεσμα να βρεθεί η Υπηρεσία στα blogs, στο διαδίκτυο, στις εφημερίδες, με το σκεπτικό ότι κατεδαφίζονται τα ακίνητα και, στη συνέχεια, θα ακολουθήσει η ανοικοδόμηση του τετραγώνου. Από την πλευρά τους και οι ιδιοκτήτες έδειξαν υπερβάλλοντα ζήλο, διότι εκ του νόμου, όταν βγει η άδεια κατεδάφισης, θα πρέπει ο ιδιοκτητής να ορίσει έναν μηχανικό. Έτσι η Υπηρεσία έχει να αντιμετωπίσει και τον επόπτη των ιδιοκτητών.

Με τη βοήθεια σχετικού εποπτικού υλικού, παρουσιάζει τα ακίνητα που κατεδαφίστηκαν. Υπάρχει ενδιάμεσο ανάλημμα γιατί υπάρχει διαφορά επιπτέδου, καθώς και δύο άνδηρα πάνω στα οποία έχουν κατασκευαστεί οι οικοδομές, οι αυλόγυροι και οι αυλές. Γι' αυτό πιστεύει ότι σε αυτό το σημείο ενδεχομένως θα βρεθεί και χωμα. Αν και υπάρχει βραχος, μπορεί να βρεθούν και επιχώσεις. Η Γ. ΕΠΚΑ μπορεί να διαβεβαιώσει το Κ.Α.Σ. ότι θα γίνει η ανασκαφή πάρα πολύ προσεκτικά.

Στη συνέχεια, παρουσιάζει διαφάνειες με το χωρο ελεύθερο από τα κτίσματα, με εξαίρεση τις μάντρες και τους αυλόγυρους, όπως η μάντρα μιας οικίας επί της οδού Κεφάλου. Σημειώνει ότι έχουν συγκεντρωθεί τα πάντα, ιδιαίτερα όλα τα παλιά τουβλα που υπήρχαν, αν και δεν βρέθηκαν ενσωματωμένα σε αυτά αρχαία θραύσματα, διότι τα τριώροφα ειδικά ήταν κτίσματα πρόσφατα. Ειδικότερα, σε κάποια εικόνα κτηρίου, το οποίο κατεδαφίστηκε και στην οποία φαίνεται καλά η τοιχοποιία, γίνεται σαφές ότι τα τουύβλα είναι του μεσοπολέμου. Δεν είναι παλιά. Ένα μεγάλο, γυναικό κτήριο αποτελεί, επίσης, σύγχρονη κατασκευή, του Μεσοπολέμου. Παρουσιάζει, επιπλέον, απόψεις των οδών Θωμοπούλου και Αρδηττου. Το υλικό της κατεδάφισης συνεχώς φορτώνεται στα φορτηγά και απομακρύνεται. Τέλος, με βάση σχετικό εποπτικό υλικό, αναφέρεται και στις εργασίες που πραγματοποιούνται τη δεδομένη στιγμή στο Οικοδομικό Τετράγωνο 15/53.

Σε ερώτηση της Προέδρου αν έχουν κατατεθεί ασφαλιστικά μέτρα για τη διακοπή των εργασιών, η κ. Ν. Διβάρη-Βαλάκου απάντησε ότι έχει ακουστεί αλλά δεν έχουν κατατεθεί ασφαλιστικά μέτρα τουλάχιστον στην Γ. ΕΠΚΑ. Η αστυνομία, δώμας, είναι συνέχεια εκεί. Στη συνέχεια, η Πρόεδρος διαβάζει το παρακάτω υπόμνημα που μόλις προηγουμένως κατεθεσαν οι ιδιοκτήτες: «30 Δεκεμβρίου 2009. Προσωρινή παύση έργων. Η Πολεοδομία Αθηνών καταθέτει εμπρόθεσμα τις απόψεις της 30 Δεκεμβρίου του '09 και η εταιρία Αρσινόη καταθέτει παρέμβαση με όλα τα δικαιολογητικά. Την ίδια ημέρα και πριν λήξει ο χρόνος των επτά ημερών που δόθηκε ως την προθεσμία στο Εφετείο να κατατεθούν οι απόψεις της Πολεοδομίας και παρόλο που η Πολεοδομία ειδοποιήθηκε μια ημέρα πριν την έναρξη της προθεσμίας το πρωί της 7^{ης} ημέρας, η Πρόεδρος Σταυρούλα Λιάγκου ανακοινώνει την προσωρινή παύση των έργων βάσει της άδειας κατεδάφισης. 12 Ιανουαρίου του '10, πάντα στο Υπόμνημα, η κατεδάφιση συνεχίζεται βάσει της Υπουργικής Απόφασης και εκκρεμεί η άδεια κατεδάφισης».

Η κ. Ν. Διβάρη-Βαλάκου υπογραμμίζει ότι υπάρχει άδεια κατεδάφισης και η αναφορά εκκρεμότητάς της στο παραπάνω έγγραφο αποτελεί παραπληροφόρηση.

Η Πρόεδρος υποθέτει ότι εννοούν νέα άδεια, μετά την προσωρινή παύση. Ζητά το σχετικό υπόμνημα να καταχωρηθεί στα πρακτικά.

Ο κ. Αντώνιος Κλαδιάς, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους στο ΥΠ.ΠΟΤ., διαβάζοντας το Υπόμνημα αναφέρει ότι οι σύλλογοι έκαναν αίτηση ενώπιον του Εφετείου Αθηνών ή του Διοικητικού Εφετείου, ζητώντας την αναστολή εκτελέσεως κατεδάφισης και την ακύρωση της αδειας κατεδάφισης. Στις 30 Δεκεμβρίου έγινε προσωρινή παύση των έργων. Συνεχίζει διαβάζοντας τα παρακάτω: «12 Ιανουαρίου η κατεδάφιση συνεχίζεται βάσει της Υπουργικής Απόφασης και εκκρεμεί άδεια κατεδάφισης». Δεν μπορεί να καταλάβει τι ακριβώς σημαίνει.

Η κ. Ν. Διβάρη-Βαλάκου υπογραμμίζει ότι έκεινο που ξέρει, επειδή οι εργασίες πραγματοποιούνται με συνεχή παρακολούθηση μόνιμου

αρχαιολόγου και αρχαιολόγου που είχε προσληφθεί γι' αυτό το σκοπό, καθώς και δύο εργατών, οι οποίοι έκαναν αποψίλωση και παρακαλουθούσαν και βρέθούσαν και αυτοί στη συγκέντρωση του υλικού, υπάρχει σχεδόν καθημερινά η παρουσία της αστυνομίας. Η τελευταία ζήτα και οι παραπάνω εργαζόμενοι τους επιδεικνύουν χαρτιά που αποδεικνύεται ότι είναι εντεταλμένοι υπάλληλοι της Υπηρεσίας, καθώς και την άδεια κατεδάφισης και τη σχετική Υ.Α. του 2005. Στη συνέχεια, η αστυνομία φεύγει χωρίς να εκτελεί διακοπή εργασιών. Μια μέρα μόνο δεν έγιναν οι εργασίες, γιατί είχε διακοπεί η σύμβαση του προσωπικού και η ίδια διαμήνυσε ότι χωρίς τους υπαλλήλους της Γ' ΕΠΚΑ δεν πραγματοποιείται καμία εργασία. Καταλήγει λέγοντας ότι υπάρχει μια μεγάλη δυσχέρεια ως προς το να μπορέσουν να εργαστούν και να κάνουν αυτό το οποίο πρέπει προς την πλευρά της διερεύνησης μέχρι τελευταίου εκατοστού του οικοδομικού τετραγώνου, προκειμένου να ανακαλύψουν τι περιέχεται σε αυτό, καθώς και ως την διεκπεραίωση όλων των ενεργειών που θα αποβαίνουν στην πραγματική προστασία και διάσωση του χώρου. Η τελευταία πρόταση αποτελεί θέση τόσο της ΔΙ.Π.Κ.Α. όσο και της Γ' Ε.Π.Κ.Α. Η εν λόγω αρμόδια Εφορεία Αρχαιοτήτων εισηγείται την θεσμοθέτηση Ζώνης Α απολύτου προστασίας (αδόμητης) όλου του Οικοδομικού Τετραγώνου. Η ΔΙ.Π.Κ.Α. συμφωνεί με την πρόταση της Γ'-Ε.Π.Κ.Α. και εισηγείται προκειμένου να εισαχθεί προς συζήτηση στο Κ.Α.Σ. η έγκριση ή μη κήρυξης Ζώνης Α' Προστασίας, τη διενέργεια αυτοψίας από την Ολομέλεια του Κ.Α.Σ.

Διευκρινίζει, τέλος, ότι στο χώρο του ναού, δηλαδή μεταξύ του χώρου του ναού και του αναλημματικού τοίχου, η κοίτη, που σχηματίζεται στο βράχο, είναι η παλιά οδός Αρδηττού.

Στο σημείο αυτό προσήλθαν οι κ.κ. Κυριάκος Δοντάς και Σωτήρης Αντωνίου, πληρεξούσιοι δικηγόροι ιδιοκτητών τριών ακινήτων στο Μέτσο, Βίκυ Χαραλάμπους, εκ μέρους της «Αρσινόη ΑΕ», Περικλής Λιβάς, εκ μέρους της οικογένειας Λιβά

Το λόγο λαμβάνει ο κ. Κυριάκος Δοντάς, ο οποίος δηλώνει πως φέρεται ως εκπρόσωπος του κ. Φύσσα, ο οποίος είναι κάτοικος Κύπρου, του κ. Κοσμά Λιβανού, του ανιψιού του αειμνήστου Κανελλόπουλου και γιο του αειμνηστού Διονύση Λιβανού και μέλη της οικογενείας Λιβά. Γνωστοποιεί στα μέλη του Συμβουλίου ότι εστάλη στο γραφείο του ένα ειδοποιητήριο παράστασης, σχετικά με την εν λόγω υπόθεση, επιχείρησε να επικοινωνήσει με τους εντολείς του, τον κ. Φύσσα και τον κ. Λιβανό, πράγμα που δεν κατέστη δυνατό. Δηλώνει ότι παρίσταται με τον κ. Σ. Αντωνίου, ο οποίος επίσης προσεκλήθη, χωρίς να έχουν εντολή από τους ενδιαφερομένους, οι οποίοι έχουν σοβαρά έννομα συμφέροντα και στην ουσία δεν έχουν ειδοποιηθεί οι ενδιαφερόμενοι Φύσσας και Τρεις, τεσσερις οικογένειες Λιβά γιατί το ακίνητο Λιβά δεν ανήκει μόνο στον παρόντα Περικλή Λιβά, αλλά ανήκει σε όλη του την οικογένεια, οι οποίοι είναι Αθηναίοι από πολὺ παλιά και ήταν και η κατοικία τους εκεί. Επιπροσθέτως, επισημαίνει ότι μόλις πριν από λίγη ώρα έλαβε γνώση της σχετικής εισήγησης, ενώ ο ίδιος παρέλαβε το σχετικό ειδοποιητήριο μόλις την προηγούμενη ημέρα, παρόλο βέβαια που είχε παράγραφος 2 του Συντάγματος. Θα πρέπει οι ενδιαφερόμενοι και δοσοί

ΕΛΛΗΝΕΣ πολίτες έχουν έννομο συμφέρον περί συζητήσεων σοβαρών θεμάτων που αφορούν το συμφέρον τους, πρέπει να καλούνται σε ακρόαση.

Η Πρόεδρος του Συμβουλίου δίνει το λόγο στον κ. Α. Κλαδιά, ο οποίος αναφέρει ότι η λειτουργία των Συμβουλίων του Υπουργείου Πολιτισμού διέπεται από το άρθρο 52 του Αρχαιολογικού Νόμου 3028/2002, σύμφωνα με το οποίο «συμμετέχουν τα μέλη και μπορούν να καλούνται και μπορούν να παρίστανται και πρόσωπα των οποίων συζητώνται οι υποθέσεις». Επίσης, κατ' εξουσιοδότηση αυτού του άρθρου έχει εκδοθεί και κανονιστική Απόφαση το 2004 για την λειτουργία των Συμβουλίων, κατά την οποία εφαρμόζεται ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας για δσα θέματα δεν ρυθμίζονται από την Υπουργική αυτή Απόφαση. Ο κ. Α. Κλαδιάς υπενθυμίζει στους ενδιαφερόμενους ότι σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, ο οποίος έχει εφαρμογή στη δεδομένη περίπτωση, ακομα και τα μέλη του Συμβουλίου καλούνται στη Συνεδρίαση 48 ωρες πριν. Συνεπώς, θεωρεί ο κ. Α. Κλαδιάς, είναι αρκετός ο χρόνος για να κληθουν και οι ενδιαφερόμενοι προκειμένου να εκθέσουν τις απόψεις τους.

Ο κ. Κ. Δοντάς αναφέρει ότι ο Κανονισμός περί του οποίου έκανε λόγο ο κ. Α. Κλαδιάς, είναι προγενέστερος της τροποποιήσεως του Συντάγματος. Είναι δηλαδή του 1999, ενώ το Σύνταγμα τροποποιήθηκε το 2001 και αναφέρει ότι «Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου ισχύει για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βαρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του». Ο κ. Α. Κλαδιάς επισημαίνει ότι και το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει πει ότι ειδικά σ' αυτά τα θέματα προστασίας της πολιτιστικής κληρονομίας μπορεί και να μην είναι αντικείμενικά τα στοιχεία. Ο κ. Κ. Δοντάς εκφράζει την αντίρρησή του σε αυτό και επαναλαμβάνει ότι αυτό που προέχει στη δική τους περίπτωση είναι να λάβουν γνώση οι ενδιαφερόμενοι, γεγονός που δεν ισχύει. Επισημαίνει ότι πρόκειται περί θέματος για το οποίο αν ληφθεί απόφαση θίγει σοβαρά το δικαίωμα ιδιοκτησίας των ενδιαφερομένων που προστατεύεται από το άρθρο 17 του Συντάγματος και το άρθρο 1 της Συμβάσεως της Προστασίας των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και γι' αυτό θα πρέπει να μπορεί ο ενδιαφερόμενος, του οποίου θίγονται τα συμφέροντα, να έχει κάποιο χρόνο να έρθει σε επαφή με το δικηγόρο του. Δηλώνει ότι και εντολή να είχε ο ίδιος, δεν διέθετε τον απαιτούμενο χρόνο να προετοιμαστεί και να ενημερωθεί, κυρίως σε πολλά από δσα αναφέρει ο σχετικά πρόσφατος αρχαιολογικός νόμος, όπως είναι οι ζώνες προστασίας.

Ο κ. Α. Κλαδιάς συμπληρώνει στα λεγόμενα του κ. Κ. Δοντά ότι το προς συζήτηση θέμα στην παρούσα Συνεδρίαση είναι όχι η κήρυξη η μη Ζωνών, αλλά η έγκριση ή μη συγκρότησης επιτροπής για τη διενέργεια αυτοψίας και του ζητά να καταθέσει το αιτημά του. Ο κ. Κ. Δοντάς αιτείται την αναβολή του θέματος τουλάχιστον για 15 ημέρες, προκειμένου να προετοιμαστούν οι ενδιαφερόμενοι για το σοβαρό θέμα, το οπόιο πρόκειται να συζητηθεί.

Το λόγο λαμβάνει ο κ. Σωτήρης Αντωνίου, ο οποίος δηλώνει πως φέρεται να εκπροσωπεί την οικογένεια Φύσσα και την οικογένεια Λιβά. Ενημερώνει το Συμβούλιο ότι στο φάκελο του ακινήτου υπάρχουν αιτήσεις της οικογένειας Φύσσα, της οικογένειας Λιβά και του Κοσμα Λιβανού, -οι οποίοι, προκειμένου να υποβοηθήσουν την υλοποίηση της σχετικής Υπουργικής Απόφασης, παρείχαν τη συναίνεσή τους για την καθαιρεσή των κτισμάτων-, με τις οποίες γνωστοποιούσαν ότι σε οποιαδήποτε σύγκλιση του ΚΑΣ, η οποία αφορά θέματα της ιδιοκτησίας τους, να καλούνται και οι ίδιοι για να εκφέρουν τις απόψεις τους, όπως επιτάσσει και το άρθρο 20, παράγραφος 2

(OK)
του Συντάγματος. Η Πρόεδρος δηλώνει ότι εξ αυτού του γεγονότος εστάλησαν τα ειδοποιητήρια παράστασης και ο κ. Σ. Αντωνίου καταθέτει ότι η τελευταία παράστασή τους στο ΚΑΣ εκπροσωπώντας την οικογένεια Φύσσα και την οικογένεια Λιβά έγινε στις 19/10/2005. Έκτοτε ο ίδιος δεν είχε καμία επικοινωνία με την οικογένεια Φύσσα γιατί δεν ανέκυψε και οποιοδήποτε θέμα παρά μόνον η υλοποίηση της σχετικής Υπουργικής Απόφασης περί καθαίρεσης των κτισμάτων, την οποία επιφορτίστηκε η εταιρία «Αρσινόη» και δεν γνωρίζει τη δεδομένη στιγμή, εάν μετά από τέσσερα χρόνια η εντολή και η πληρεξουσιότητα που του είχαν δοθεί τότε εξακολουθούν να είναι σε ισχύ.

Τονίζει τη σοβαρότητα του εν λόγω θέματος, το οποίο αφορά την προδικασία και όχι μόνο δεσμεύει, αλλά εξαφανίζει κάθε δικαίωμα ιδιοκτησίας επί του ακινήτου, εάν καθοριστεί Ζώνη Α¹. Αναφέρει ότι ο ίδιος δεν περίμενε την άρνηση εκ μέρους του συναδέλφου του κ. Α. Κλαδιά προκειμένου να συναινέσει σε μια αναβολή έστω και 15 ημερών και ότι υπάρχει πρόσφατη σχετική απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας, η οποία λέει το εξής: «Σε κάθε σύγκληση συλλογικού διοικητικού οργάνου εφόσον υπάρχει έγγραφο αίτημα των ενδιαφερομένων πρέπει να καλούνται για να εκφέρουν τις απόψεις τους. Οποιαδήποτε απόφαση ληφθεί εν αγνοία των ενδιαφερομένων είναι παράνομη και παράτυπη». Κατά συνέπεια, το ειδοποιητήριο δεν έπρεπε να απευθυνθεί στους φερόμενους το 2005 ως πληρεξουσίους δικηγόρους και προσθέτει ότι στην υπόθεση, στην οποία εμπλέκεται ο ίδιος από το 1993, θεωρεί ότι υπάρχουν σημαντικά έγγραφα, τα οποία χρήζουν προσεκτικής μελέτης, καθώς και πολλοί ογκώδεις φάκελοι. Θεωρεί ότι παρά το ότι υπήρχε η υποχρέωση από το αρμόδιο τμήμα του Υπουργείου να προσκληθεί στο Συμβούλιο, εντούτοις θα πρέπει και ο ίδιος να είναι σε θέση να μπορεί να κάνει μια ευπρόσωπη παρουσία του θέματος. Καταθέτει ότι η παρουσία τους στο ΚΑΣ δεν είναι καθαρά τυπική, καθώς ο ρόλος τους είναι να συμβάλουν στο να ληφθεί μια απόφαση σωστή, δίκαιη και συνταγματικά κατοχυρωμένη και να λύνει ένα πρόβλημα, το οποίο έχει ξεκινήσει από το 1956. Η οικογένεια την οποία εκπροσωπεί μετά την τουρκική εισβολή του 1974 ήρθε στην Ελλάδα και τα λίγα χρήματα που είχε τα επενδύσε σε ένα ακίνητο για τα παιδιά της. Συνεπώς, θεωρεί πολύ σοβαρό το θέμα για να συζητηθεί εν αγνοία τους και χωρίς να γνωρίζει ο ίδιος εάν παραμένει εντολοδόχος να τους εκπροσωπήσει.

Ο κ. Σ. Αντωνίου δηλώνει ότι υπάρχουν και άλλες οικογένειες, οι οποίες φέρονται ως ιδιοκτήτες του ακινήτου στο οικοδομικό τετράγωνο -οι οποίες θεωρεί ότι θα έπρεπε να ειδοποιηθούν- και οι οποίες φρόντισαν εγκαίρως να καταθέσουν δήλωση ότι συναινούν στην υλοποίηση της σχετικής Υπουργικής Απόφασης του 2005 σχετικά με την καθαίρεση των κτισμάτων. Πρόκειται για την οικογένεια Γρύλλου, την οποία τότε εκπροσώπησε ο ίδιος στην κατάθεση της αίτησης, καθώς και άλλες δύο ανώνυμες εταιρίες, η ΝΙΑΛΠΟ και η ΝΤΡΑΛΦΟ ΑΕ.

Η Πρόεδρος του Συμβουλίου καλεί τους ενδικιφερόμενους να ολοκληρώσουν το συγκεκριμένο νομικό θέμα και στη συνέχεια το λόγο λαμβάνει ο κ. Νικόλαος Σταμπολίδης, Καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, ο οποίος επισημαίνει ότι δεν ελέχθη τουλάχιστον από τον ίδιο τον κ. Α. Κλαδιά ότι δεν επιθυμεί την αναβολή, όπως ειπώθηκε από τον κ. Σ. Αντωνίου, γιατί δεν γνωρίζει τι ακριβώς επιθυμούν οι παραστάντες δικηγόροι. Θέτει το ερώτημα εάν ισχύει η πληρεξουσιοδοτηση των πολιτών προς τους νομικούς τους συμβούλους για μια πενταετία, η οποία στη

συγκεκριμένη περίπτωση από τις 19/10/2005 μέχρι την παρούσα χρονική στιγμή δεν έχει λήξει. Οι παραστάντες δικηγόροι δηλώνουν ότι δεν υπήρχε πλήρεξούσιο και ούτε έχουν καταθέσει κάποιο πληρεξούσιο στην αρμόδια Υπηρεσία. Ο κ. Ν. Σταμπολίδης επιμένει στην ερώτησή του εάν ισχεί η πενταετία ή δχι και ο κ. Σ. Αντωνίου απαντά ότι για τη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είχαν δικαστικό πληρεξούσιο για να ισχει η πενταετία. Κάθε φορά που εισαγόταν ένα θέμα στο ΚΑΣ έπαιρναν προσωπική εντολή και πληρεξουσιότητα να τους εκπροσωπήσουν γιατί επικοινωνούσαν μαζί τους. Από τον Οκτώβριο του 2005, οπότε ήταν και η τελευταία φορά που τους εκπροσώπησαν, δεν ανέκυψε οποιοδήποτε θέμα που να χρήζει επικοινωνίας μαζί τους και καταθέτει ότι από τη στιγμή που απεστάλη το ειδοποιητήριο κατέβαλαν κάθε ανθρωπίνως δυνατή προσπάθεια να έρθουν σε επαφή μαζί τους ώστε να πάρουν την προφορική εντολή να τους εκπροσωπήσουν. Δηλώνει ότι συμπαρίστανται ως πληρεξούσιοι δικηγόροι του κ. Περικλή Λιβά και επειδή το ειδοποιητήριο απευθύνθηκε στους ίδιους ως φερόμενους πληρεξουσίους της οικογένειας Φύσσα, δηλώνουν στο Συμβούλιο ότι αναζήτησαν την οικογένεια Φύσσα, χωρίς δύναμη αποτέλεσμα.

Ο κ. Σ. Αντωνίου δηλώνει ότι στο φάκελο του εν λόγω θέματος υπήρχαν οι διευθύνσεις των ενδιαφερόμενων ιδιοκτητών μετά από εγγραφες δηλώσεις ότι συναντινούν στην καθαίρεση των κτισμάτων τους και στη διενέργεια της ανασκαφικής έρευνας. Ως εκ τούτου θα μπορούσαν να έχουν ειδοποιηθεί οι ίδιοι.

Ο κ. Κ. Δοντάς αναφέρει ότι εάν δοθεί μια εύλογη αναβολή, θα θεωρηθεί ότι παρίστανται και οι απολειπόμενοι της οικογένειας Φύσσα, της οικογένειας Λιβά και λοιπών, αναλαμβάνουν την υποχρέωση και οι δύο ότι την επομένη φορά θα επικοινωνήσουν μαζί τους ώστε να είναι απολύτως σύννομη η παρουσία των ίδιων ή των ιδιοκτητών. Ο κ. Σ. Αντωνίου καταθέτει το καλό κλίμα επικοινωνίας που υπήρχε μεταξύ των ιδιοκτητών και των δικηγόρων ως πληρεξουσίων και της αρμόδιας Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ. Καταλήγει λέγοντας ότι όταν είχε πρόβλημα το Υπουργείο Πολιτισμού να βρει τις απαραίτητες πιστώσεις για να γίνει η καθαίρεση των κτισμάτων, υπέβαλαν έγγραφο αίτημα να καταβάλουν εξ ίδιων χρημάτων και τα χρήματα που απαιτούντο για την καθαίρεση, προκειμένου να υλοποιηθεί η σχετική Υπουργική Απόφαση και να συντομεύσουν οι διαδικασίες.

Ο κ. Α. Κλαδιάς ζητά να επιβεβαιωθεί από τους παραστάντες δικηγόρους ότι θα επικοινωνήσουν με τους ιδιοκτήτες ώστε να αποφευχθεί πιθανή εκ νέου αναβολή.

Ο κ. Κ. Δοντάς δηλώνει ότι γι' αυτούς που έχουν δηλώσει ότι επιθυμούν να παραστούν, γι' αυτούς αναλαμβάνουν την ηθική υποχρέωση ότι θα παρασταθούν. Για τους υπόλοιπους, τους οποίους ανέφερε ο κ. Σ. Αντωνίου στην αρχή και οι οποίοι δεν έχουν ζητήσει να παρίστανται, δεν μπορούν να ξέρουν.

Ο κ. Α. Κλαδιάς ρωτά προς διευκρίνιση, εάν, σε περίπτωση που το ΚΑΣ γνωμοδοτήσει υπέρ της αναβολής συζήτησης του θέματος, την επόμενη φορά κληθούν οι ίδιοι ως πληρεξούσιοι δικηγόροι εκείνων που εκπροσωπούσαν στο παρελθόν καθώς και για τον παριστάμενο κ. Λιβά. Ο κ. Κ. Δοντάς δηλώνει κατηγορηματικά ότι αναλαμβάνουν αυτή την υποχρέωση.

Το λόγο λαμβάνει ο κ. Αλέξανδρος Θεοχαρόπουλος, Προϊσταμένος της Γενικής Διεύθυνσης Αναστήλωσης Μουσείων και Τεχνικών Εργών του ΥΠ.ΠΟΤ., ο οποίος ζητά να διευκρινιστεί, καθώς δεν είναι παρόντες κάποιοι

από τους ενδιαφερόμενους ώστε να συναινέσουν στην πλήρη εξουσιοδότηση, εάν ζητούν την αναβολή εκ μέρους των κυρίων που παριστανται στη Συνεδρίαση. Ο κ. Κ. Δοντάς απαντά θετικά και δηλώνει ότι αναλαμβάνουν και την υποχρέωση να δώσουν τις διευθύνσεις τους στη Γραμματεία του Συμβουλίου. Καταλήγει ότι πρόσθετος λόγος του αιτήματος της αναβολής αποτελεί και ο ελλιπής χρόνος προετοιμασίας του παριστόμενου κ. Λιβά. Η Πρόεδρος του Συμβουλίου τονίζει ότι τηρήθηκαν όλες οι νόμιμες διαδικασίες σχετικά με την έγκαιρη αποστολή των ειδοποιητηρίων και της ημερήσιας διάταξης, που είναι 48 ώρες πριν την έναρξη της κάθε Συνεδρίασης. Ο κ. Κ. Δοντάς αναφέρει ότι το γραφείο του ήταν κλειστό όταν εστάλησαν λόγω μετακόμισης.

Στο σημείο αυτό απογώρησαν οι κ.κ. Κυριάκος Δοντάς και Ξωτήρος Αντωνίου, πληρεξούσιοι δικηγόροι ιδιοκτητών τριών ακινήτων στο ΜΕΤΣ, Βίκυ Χαραλάμπους, εκ μέρους της «Αρσινόη ΑΕ», Περικλής Λιβάς, εκ μέρους της οικογένειας Λιβά

Ο κ. Ν. Σταμπολίδης ζητά από τον κ. Α. Κλαδιά να διευκρινιστεί τι γίνεται στην περίπτωση που για κάποιους λόγους δεν θελήσουν οι οικογένειες Φύσσα και Λιβά να εκπροσωπηθούν από τους συγκεκριμένους δικηγόρους ή δεν συναινέσουν στην αναβολή του θέματος. Ο κ. Α. Κλαδιάς επισημαίνει ότι οι δικηγόροι ανέλαβαν, διπλάς οι ίδιοι είπαν και ο ίδιος δεν έχει κανένα λόγο να αμφισβητήσει την εντιμότητά τους, την ηθική υποχρέωση και ότι θα δώσουν τις διευθύνσεις των ενδιαφερομένων ώστε να γίνουν όλα σύννομα.

Η Πρόεδρος επισημαίνει ότι θα πρέπει να είναι ιδιαιτέρα προσεκτικοί στη διαδικασία που θα ακολουθήσουν.

Ο κ. Α. Θεοχαρόπουλος ρωτά τον κ. Α. Κλαδιά εάν και στη συγκεκριμένη περίπτωση που το θέμα είναι έγκριση ή μη συγκρότησης Επιτροπής αυτοψίας, είναι απαραίτητο να είναι όλοι παρόντες. Ο κ. Α. Κλαδιάς επισημαίνει ότι είναι ένα θέμα που τους αφορά. Είναι η αρχή μιας διαδικασίας τυπικής, η οποία θα καταλήξει ή όχι στον καθορισμό ή μη Ζωνών. Συνεπώς και εφόσον συνηθίζεται ακόμη και στα Δικαστήρια όταν ένας δικηγόρος έχει τις πληρεξουσιότητες και επικαλεστεί κάποιο λόγο είτε αφορά τον πελάτη του είτε τον ίδιο, συνήθως δίνεται μια αναβολή. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, επειδή υπάρχει επιπλέον ο κίνδυνος να μην έχουν την πληρεξουσιότητα και επειδή επικαλέστηκε και ο κ. Δοντάς προσωπικούς λόγους ότι έχει μετακομίσει το γραφείο του, θεωρεί ότι για την ασφάλεια όλων θα πρέπει να είναι προσεκτικοί.

Η κ. Μαρία Ανδρεαδάκη-Βλαζάκη, Αναπληρωτρία Προϊσταμένη της Γενικής Διεύθυνσης Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς του ΥΠ.ΠΟΤ., αναφέρει ότι πρέπει να είναι προσεκτικοί σε οποια διατύπωση, ώστε να μην βρεθούν εκ νέου την επόμενη φορά μπροστά στο αίτημα της αναβολής. Ο κ. Α. Κλαδιάς επικαλείται τον Ν. 3028/02, κατά τον οποίο «... πρόσωπα των οποίων οι υποθέσεις άγονται ενώπιον του Συμβουλίου μπορούν να παρίστανται».

Κατόπιν όλων των προαναφερθέντων, το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο, αφού έλαβε υπ' όψιν του τα ανωτέρω, καθώς και τις διατάξεις του Ν. 3028/02 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και σε γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς», γνωμοδοτεί ομόφωνα:

Υπέρ της αναβολής διατύπωσης γνωμοδότησης σχετικά με την έγκριση
ή υπηρεσίας επιτροπής μελών του Κεντρικού Αρχαιολογικού
Εμβούλιου για την διενέργεια αυτοψίας σχετικά με τον καθορισμό ή μη
Ζώνης Α' προστασίας στο οικοδομικό τετράγωνο που περιβάλλεται
από τις οδούς Αρδηττού, Θωμοπούλου, Κεφάλου και Κούτουλα
(Ο.Τ.15/53), στην περιοχή Αρδηττού - Μετσ. Δήμου Αθηναίων,
προκειμένου να ρυθμιστούν τα θέματα πληρεξουσιότητας που τέθηκαν
από τους δικηγόρους, οι οποίοι παρέστησαν στη Συνεδρίαση.

Η Πρόεδρος
Λίνα Μενδώνη

Η Γραμματέας
Μαργαρίτα Κωνσταντίνου

ΑΚΙΣ Ε.Δ. Εγκρίνεται
Η Επιτροπή
Επί της Εγκρίσεως
Ελληνικής Κοινωνίας
Ελληνικό Κοινωνικό Αρχαιού Στατιστικό Λ